

Сектор услуга, рад преко платформи, систем доставе, али и део јавне администрације, сектори здравства и просвете – области су које изискују додатно радно ангажовање

Током другог квартала 2021. запослени у ЕУ су радили укупно три одсто више сати на свом главном послу, у односу на први квартал. Повећања су забележена у већини земаља чланица, а највећи раст обима стварног радног времена примећен је у Грчкој – за чак 18 одсто, пренео је Евростат.

Стојиљковић: Сектор услуга, рад преко платформи, достава, али и део јавне администрације су области рада у којима је потребно додатно ангажовање

Ови подаци могу се апсолутно пресликати и на Србију, уверен је проф. Зоран

Стојиљковић, саветник у синдикату „Независност”, посебно на просвету, здравство, систем услуга, део администрације, поједине секторе индустрије, све послови из зоне социјалних контаката...

– Сектор услуга, рад преко платформи, достава, али и део јавне администрације – све су то области рада у којима је потребно додатно ангажовање. Зато и јесте логично да се каже да је пандемија повећала обим посла. Иако звучи парадоксално, данас је веома сужен број оних који могу да не раде ништа. Сви углавном имају више посла, што у нашим условима ипак не значи да ће за тај рад добити и веће зараде. Јер, оне овде расту само селективно, у одређеним делатностима. Положај запослених је највише условљен ситуацијом на тржишту рада. Када на том тржишту нема више квалификованих радника, послодавци су принуђени да ангажују приучене раднике, а све докле буде таква ситуацију, неће ни бити повишења плата – уверен је Стојиљковић.

Као пример повећаног обима рада откако је проглашена пандемија наводи посао професора који су због ситуације с ковидом 19 често принуђени да предавања држе онлајн.

– За њих више нема простора за слободнији приступ раду током предавања, нема више читања материјала на часу, морају да се избегавају презентације у „павер поинту”, јер није реч о разговору уживо већ преко интернета. Пошто не виде студенте, професори морају да буду занимљивији како би одржали пажњу на онлајн часу, увек имају проблем са неким ко седи са друге стране екрана и коментарише... – набраја проф. Стојиљковић, питајући где су на то све и припреме за тај час, где су они сати који се проводе за стицање инвентивних вештина у таквим условима рада.

– Можда је тај вишак радних сати у току дана у земљама ЕУ новчано вреднован, али код нас је то већ питање. Обашка то на кога спадају трошкови рада. Јер, у пандемијским условима послодавац је у предности пошто му више нису потребне канцеларије, мање људи долази на посао, па он онда гледа да редукује трошкове кроз, рецимо, исплату превоза за запослене. Где је тек уштеда на канцеларијском материјалу, где су накнаде за коришћење средстава за рад? Данас је то све на грбачи радника, којима се кваре рачунари, телефони, они су ти који троше кућни интернет – објашњава проф. Стојиљковић, уверен да послодавци све то покушавају да пребаце на терет запослених који, иако више раде, у Србији углавном немају и веће зараде.

Чекају нас турбулентне године

Да су нашој привреди потребни они запослени који имају већ нека знања и вештине, потврђује Драгољуб Рајић, из Мреже за пословну подршку.

Рајић: Србија ће и надаље увозити радну снагу, из Пакистана, Авганистана, Казахстана, поготово за оне најобичније послове.

– На бироу су и људи без квалификација или са нижим нивоом квалификација, незапослени у годинама, пред пензијом, па послодавци немају интереса да их ангажују, обучавају, јер и то их кошта. Србија ће зато и надаље увозити радну снагу, из Пакистана, Авганистана, Казахстана, поготово за оне најобичније послове. Привреди ће недостајати практичних радних места. Тако да, што се тиче запошљавања и повећаног обима посла и радних сати генерално, тек нас чекају турбулентне године, јер структура наше привреде је таква да ће оправак од ковида бити спор. Биће нам потребна цела година да дођемо само на преткризни ниво – уверен је Рајић.

(Политика)